

kunde forboldes Fiskerne, ikke at være afgørende. Det minder mig om en vistnok for afskillige Medlemmer bekendt Anekdote fra en af de mange Behandlinger, som Jagtloven har været undergivet i Rigsdagen. Det var en bekendt Politiker, som interesserede sig meget for Jagt, han vilde absolut have, at Fredningstiden for Agerhøns og Hareer skulde være den samme, og da man ikke saa godt kunde forstaa, hvorfor han vilde have det, efter som alle maatte erkende, at der burde være forskellig Fredningstid, maatte han til sidst indrømme: at det var, fordi han havde en Jagthund, som ikke var hareren, og det var saa generende for ham, naar han gik paa Jagt efter Høns, og Hunden saa for efter en Hare, at han da ikke havde Lov til at skyde Haren. Jeg antager, at det ærede Medlem ogsaa har gjort nogle Erfaringer for, at man kan falde for saadanne Frisfælseser; og at det bevirker, at det ærede Medlem absolut ikke vil have forskellig Fredningstid for de forskellige Fiske. Medens jeg, som nævnt, ikke skal ytre mig nærmere om de forskellige Spørgsmaal angaaende Fredningen, der ere komne frem, maa jeg dog blot bemærke i Anledning af, at det ærede Medlem forundrede sig over, at Koncipisten til dette Lovforslag havde kunnet foreslaa en Maalbestemmelse for Gedden, der var forskellig fra den, der fandtes i det her vedtagne Lovforslag om Saltvandsfiskeriet — at, ligesom det ærede Medlem i sin Omtale af Bestemmelsen i § 10 om Fredningen for Aaer og Bække erkendte, at der havde været noget kort Tid for ham til at sammenligne Bestemmelserne i det i Gaar vedtagne Forslag om Saltvandsfiskeriet med det Forslag, vi have for i Dag, er der jo den samme Grund til, at Koncipisten her ikke har kunnet indrette sine Maalbestemmelser efter Saltvandsfiskeriloven. Med Hensyn til § 9 omtalte det ærede Medlem Udtrykket „Baaddragning“ som en noget usyldestgørende Betegnelse og mente, at man burde gaa til at forbyde alt Gærnfiskeri i Fredningstiden. Jeg tror dog, at det vilde blive noget for vigtigaende, idet man vistnok vanskeligt netop i de Maanedere kunde forbyde Fiskeriet med Rufer. Jeg antager det for ganske givet, at naar en Fisker giver sig til at drage Baad med en Rufer, ville Domsolene altid anse ham for at være en Overtreder af denne Bestemmelse. Men noget mere tvivlsomt kan det ganske vist stille sig med et saa fordærveligt Fiskeri som det med Kurve efter Karudser i Damme. Kan der findes et mere betegnende Udtryk for, hvad det er, man vil, skal jeg være meget villig til at bidrage mit til, at dette kan ske. Ved Straffebestemmelserne

har jeg kun Anledning til at omtale et enkelt Punkt, hvorpaa det ærede Medlem henlede Opmærksomheden. Det var Bestemmelsen om, at de Redstaber, som Overtrederen af Fiskerilovgivningen har benyttet, skulle konfiskeres. Der mente det ærede Medlem, at det var bedre at sætte et Minimum af 50 Kr. som den Værdi, der skulde ækvivalere Fiskerestaberne, og at dette Beløb saa skulde betales til Kommunen. Jeg tror, hvis jeg har forstaaet det ærede Medlem ret, at det er det, det drejer sig om. Der mener jeg nu, at det er loblig højt at sætte 50 Kr., idet der jo kan være Tale om Redstaber, som ere overordentlig lidt værd; som Følge deraf havde jeg netop strøget disse 50 Kr., thi jeg mener, at det for en almindelig Medesnøre, hvormed man godt kan fiske ulovligt, vilde være lidt haardt, om Overtrederen skulde betale 50 Kr. mindst. Saa tror jeg ikke, det ærede Medlems Udtalelser give mig Anledning til flere Bemærkninger. Det ærede Medlem for Fisted Amts 2den Valgkreds (Trolle) ytrede, at han vilde have fundet det heldigt, om Regeringen havde taget under Overtøjelse Kommissionens Forslag om Ansættelse af en Konsulent for Fiskerisager. Jeg kan berolige det ærede Medlem med, at Regeringen har taget dette Spørgsmaal under Overtøjelse og er kommen til det Resultat, at det ikke vilde være heldigt paa dette Lovforslag at stille Forslag om Ansættelse af en Konsulent. Jeg tror, at der kan trænges til konsultatorisk Virksomhed paa dette Felt, og jeg tror, at det kan tiltrænges ogsaa i noget videre Omfang, end det hidtil er fket gennem „Danst Fiskeriforening“. Men jeg mener ikke, det vilde være heldigt ved denne Lov at fastslaa, hvorledes denne konsultatoriske Virksomhed skulde gøres mulig eller at give bestemte Regler for, hvordan den skulde indrettes, hvem der skulde udføre den o. s. v. Jeg tror nemlig, at hele dette Spørgsmaal er under Udvikling, vil udvikle sig mere og mere, hvorfor det vil være heldigere at have Bestemmelserne om denne Ydelse af konsultatorisk Hjælp overladt til Finanslovbehandlingen; derfor har jeg ikke stillet Forslag herom paa dette Lovforslag. Jeg kan være ganske enig med det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds i, at det er heldigt at have Bestemmelser om, at Fiskeriets Interesser bør vige for Agerbrugets Interesser, og det ærede Medlem vil ogsaa se, at Bestemmelserne i dette Forslag væsentlig ere farvede af dette Hensyn. Naar det ærede Medlem mente, at Bestemmelsen om, at Andringelsen af Gitterværker ved Enganlæg for at forhindre Fiskene i at trænge op i Kender og Grøfter,